

Sygn. akt V CZ 10/07

POSTANOWIENIE

Dnia 9 marca 2007 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Antoni Górski (przewodniczący)

SSN Elżbieta Skowrońska-Bocian (sprawozdawca)

SSN Dariusz Zawistowski

w sprawie z wniosku M.B.

przy uczestnictwie J.B.

o podział majątku dorobkowego,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 9 marca 2007 r.,

zażalenia wnioskodawczyni na postanowienie Sądu Okręgowego w B.

z dnia 5 grudnia 2006 r., sygn. akt [...],

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 5 grudnia 2006 r. Sąd Okręgowy w B. odrzucił skargę kasacyjną wnioskodawczynie M.B. od postanowienia tego Sądu z dnia 21 września 2006 r. zapadłego w sprawie o podział majątku wspólnego. Jako przyczynę odrzucenia Sąd wskazał zbyt niską wartość przedmiotu zaskarżenia, którą sama skarżąca określiła na 74.511,50 zł.

W zażaleniu na to postanowienie wnioskodawczynie podniosła, że analiza skargi kasacyjnej powinna prowadzić do wniosku, iż skargą objęto całość rozstrzygnięć dotyczących majątku wspólnego, którego wartość sąd ustalił na 214.125 zł.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 519¹ § 2 k.p.c. w sprawach o podział majątku wspólnego po ustaniu wspólności majątkowej między małżonkami skarga kasacyjna przysługuje, jeżeli wartość przedmiotu zaskarżenia jest wyższa niż 150.000 zł. Wartości przedmiotu zaskarżenia nie można utożsamiać z wartością majątku podlegającego podziałowi. W konkretnych sprawach taka tożsamość może występować, ale nie dotyczy to sprawy rozpoznawanej. Skarżąca, kwestionując pewien fragment rozstrzygnięcia Sądu, określiła wartość przedmiotu zaskarżenia na 74.511,50 zł. Sąd drugiej instancji, badając formalne przesłanki dopuszczalności skargi kasacyjnej, nie jest obowiązany poddawać analizie treść zarzutów i na ich podstawie ustalać wartość przedmiotu zaskarżenia, dokonując ewentualnej weryfikacji wartości podanej przez wnoszącego środek zaskarżenia. Innego poglądu nie uzasadnia powołane w zażaleniu postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 6 listopada 2002 r., III CZ 98/02, gdyż z treści uzasadnienia tego orzeczenia wynika jedynie, że o dopuszczalności kasacji (obecnie skargi kasacyjnej) decyduje wartość rzeczy, praw lub roszczeń, rozstrzygnięcie, co do których jest kwestionowane przez skarżącego. W żadnym razie nie wynika z niego obowiązek sądu ustalania, na podstawie treści skargi, wartości przedmiotu zaskarżenia.

Z tych względów zażalenie podlegało oddaleniu jako nie znajdujące uzasadnionych podstaw (art. 394¹ § 2 w związku z art. 397 i 385 k.p.c.).